

Politechnika Warszawska

W Y D Z I A Ł E L E K T R Y C Z N Y

Instytut Elektrotechniki Teoretycznej
i Systemów Informacyjno-Pomiarowych
Zakład Elektrotechniki Teoretycznej
i Informatyki Stosowanej

Praca dyplomowa inżynierska

na kierunku Informatyka
w specjalności Inżynieria oprogramowania

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach
bezdyskowych

Krzysztof Nazarewski

nr albumu 240579

promotor
mgr inż. Andrzej Toboła

WARSZAWA 2018

Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych

Streszczenie

Celem pracy jest przegląd zagadnień związanych z systemem Kubernetes oraz przykładowa implementacja klastra na maszynach bezdyskowych.

W pierwszej części przedstawione zostały pojęcia kontenerów, wymienione dostępne narzędzia zarządzania nimi oraz

W drugiej części przedstawione zostały: Kubernetes, jego architektura i podstawowe zagadnienia pozwalające na zrozumienie i korzystanie z niego. Rozdział zakończy się teoretycznym przeglądem narzędzi konfigurujących klastry Kubernetes na sprzęcie bezdyskowym.

TODO: NAPISAC TO

Po ich wybraniu przeprowadzę testy na sieci uczelnianej, a na koniec doprowadzę ją do stanu docelowego pozwalającego na przeprowadzenie laboratoriów Kubernetes.

Słowa kluczowe: Kubernetes, konteneryzacja, zarządzanie kontenerami, maszyny bezdyskowe

Implementing Kubernetes on diskless machines

Abstract

Keywords: Kubernetes, containerization, container orchestration, diskless systems

TODO: WRITE THIS

WARSZAWA, 1 lutego 2018

POLITECHNIKA WARSZAWSKA
WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY

OŚWIADCZENIE

Świadom odpowiedzialności prawnej oświadczam, że niniejsza praca dyplomowa inżynierska pt. Implementacja środowiska Kubernetes na maszynach bezdyskowych:

- została napisana przeze mnie samodzielnie,
- nie narusza niczyich praw autorskich,
- nie zawiera treści uzyskanych w sposób niezgodny z obowiązującymi przepisami.

Oświadczam, że przedłożona do obrony praca dyplomowa nie była wcześniej podstawą postępowania związanego z uzyskaniem dyplomu lub tytułu zawodowego w uczelni wyższej. Jestem świadom, że praca zawiera również rezultaty stanowiące własności intelektualne Politechniki Warszawskiej, które nie mogą być udostępniane innym osobom i instytucjom bez zgody Władz Wydziału Elektrycznego.

Oświadczam ponadto, że niniejsza wersja pracy jest identyczna z załączoną wersją elektroniczną.

Krzysztof Nazarewski.....

Spis treści

1	Wstęp	1
1.1	Charakterystyka systemów bezdyskowych	2
2	System Kubernetes	4
2.1	Struktura klastra Kubernetes	5
2.2	Obiekty Kubernetes API	9
2.3	Zarządzanie klastrem Kubernetes	13
2.3.1	Wybór narzędzia konfiguracyjnego	14
2.4	Lista alternatyw Kubernetes	15
3	Praktyczne rozeznanie w narzędziach zarządzania klastrem Kubernetes	19
3.1	Rancher 2.0	19
3.2	OpenShift Origin	21
3.3	kubespray	25
4	Uruchamianie Kubernetesa w laboratorium 225	27
4.1	Przygotowanie węzłów CoreOS	27
4.2	Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu	28
4.3	Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6	29
4.4	Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2	30
5	Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej	35
5.1	Procedura uruchomienia klastra	35
5.2	Sprawdzanie, czy klaster działa	38
6	Rezultaty i wnioski	42
A	Wykaz odnośników	43

B	Wykaz skryptów	45
B.1	repozytorium kubernetes-cluster	45
B.2	repozytorium ipxe-boot	54

Rozdział 1

Wstęp

Historia wirtualizacji i przydzielania zasobów sięga już pierwszych systemów komputerowych.

Podstawową przeszkodą w korzystaniu z komputerów była ich wysoka cena; bogate instytucje odpłatnie wynajmowały swoje systemy innym firmom. Umożliwiając dostęp tylko jednemu użytkownikowi jednocześnie, maszyny przez większość czasu nie pracowały. Wraz ze wzrostem liczby obsługiwanych użytkowników przypadających na jedną maszynę zwiększało się wysycenie jej zasobów, a zatem i zyski.

Następną przeszkodą okazał się brak ograniczeń dostępowych dla poszczególnych użytkowników: każdy świadomie lub nie mógł uszkodzić cudze zasoby. W ten sposób zrodził się pomysł `chroot`, czyli izolacji użytkowników na poziomie systemu plików.

Wraz z rozwojem technologii zwiększała się różnorodność sprzętowa i systemowa. W związku z pierwszą systemy operacyjne oferowały abstrakcje dostępu do sprzętu oraz powstawały narzędzia emulujące inny sprzęt. Różnorodność systemowa była natomiast abstrahowana przez aplikacyjne wirtualne maszyny, które umożliwiały jednnorodny dostęp do zasobów niejednorodnych systemów operacyjnych, ale w żaden sposób go nie ograniczały.

W centrach danych zyskała popularność wirtualizacja sprzętowa. Pozwala ona uruchomić na jednej fizycznej maszynie wiele niezależnych od siebie maszyn wirtualnych, na których działają dowolne systemy operacyjne. W toku rozwoju technologii po roku 2000 pojawił się trend rozpraszania oprogramowania i dążenia do uruchamiania jak najmniejszej jego funkcjonalnej części na pojedynczej maszynie wirtualnej. Główną zaletą takiego podejścia jest bezpieczeństwo: po uzyskaniu dostępu do jednego z serwerów włamywacz nadal nie ma dostępu do reszty infrastruktury. Wadą natomiast jest to, że jedna maszyna fizyczna jest w stanie uruchomić nie więcej niż kilka do kilkunastu maszyn wirtualnych. W związku z tym utrzymywanie całej maszyny

wirtualnej w celu uruchamiania pojedynczego procesu aplikacyjnego często jest nieekonomiczne.

Na przełomie ostatniej dekady zaczęły pojawiać się narzędzia pozwalające uruchamiać wiele w pełni odizolowanych procesów współdzielących jedynie jądro systemu operacyjnego. Znacznie zmniejszyło to narzut zasobów wymaganych do uruchamiania kolejnych aplikacji-procesów i umożliwiło współdzielenie jednej maszyny przez setki, a nawet tysiące programów. Metodologia ta zyskała miano konteneryzacji i jest z powodzeniem wykorzystywana w systemach produkcyjnych na całym świecie.

Technologia konteneryzacji jest młoda, a konkurencja duża. Z jednej strony trwa wyścig o stworzenie najlepszego rozwiązania, a z drugiej aktywnie rozwijane są otwarte standardy konteneryzacji w ramach `Open Container Initiative` \hookrightarrow ¹, ponieważ nikt nie może pozwolić sobie na niekompatybilność swojej implementacji. Obecnie najpopularniejszą implementacją kontenerów jest `Docker` \hookrightarrow .

Aspektem równie ważnym jak sama implementacja kontenerów, jest kwestia zarządzania nimi. O ile kilkoma serwerami z kilkudziesięcioma kontenerami może zarządzać człowiek, o tyle do zarządzania tysiącami kontenerów wymagany jest w dużej mierze zautomatyzowany i wyspecjalizowany system.

Obecnie przodującym rozwiązaniem tego problemu jest `Kubernetes` (zamiennie `k8s`). Projekt powstał niedawno (w połowie 2014 roku) i mimo tego, że coraz bardziej umacnia swoją pozycję na rynku nadal umie go skonfigurować tylko nieliczne grono specjalistów. Celem niniejszej pracy jest przedstawienie sposobu konfiguracji klastra `k8s` na fizycznych maszynach* na przykładzie sieci komputerowej Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. Laboratoria komputerowe dostępne w tej sieci są wyposażone w maszyny bezdyskowe, a zatem należy pokrótce scharakteryzować tego typu systemy.

1.1 Charakterystyka systemów bezdyskowych

W dzisiejszych czasach rozwój sieci komputerowych i spadek cen pamięci RAM pozwolił na konfigurację maszyn nie posiadających dysku twardego. Bezdyskowe maszyny przy starcie pytają centralny serwer o swoją konfigurację (np. protokołem `PXE`), a następnie umieszczają kompletny system operacyjny w pamięci RAM.

W momencie wyłączenia maszyny cały stan jest tracony, a przy ponownym rozruchu konfigurowana jest od nowa. w celu trwałego przechowywania

*ang. *bare metal*, czyli uruchamianie na prostej sieci komputerowej bez zewnętrznych zależności, w odróżnieniu od kompleksowych usług chmurowych, które w znacznym stopniu automatyzują i ułatwiają konfigurację

danych systemy bezdyskowe korzystają z zewnętrznych serwerów plikowych.

Rozwiązanie pozwala to na jednorazową konfigurację bazowego systemu operacyjnego i uzyskanie konfiguracji na dowolnej ilości maszyn bez ingerencji człowieka. W efekcie koszt utrzymania centrów danych przenosi się z konfiguracji indywidualnych maszyn na konfigurację pojedynczych usług działających na dowolnej liczbie maszyn.

Zarządzanie klastrem `k8s` poza środowiskiem chmurowym znacznie ogranicza wybór narzędzia konfiguracyjnego, a bezdyskowość jego węzłów ma duży wpływ na wybór systemu operacyjnego.

Rozdział 2

System Kubernetes

Kubernetes² został stworzony przez firmę Google na bazie ich wewnętrznego systemu Borg, a następnie udostępniony na zasadach otwartego oprogramowania (ang. *open-source*). Charakteryzuje się korzystnym stosunkiem kosztów zarządzania do oferowanych możliwości.

Pod jest podstawową i niepodzielną jednostką aplikacyjną klastra `k8s` dalej zwaną instancją aplikacji lub po prostu instancją. W rozdziale “Podstawowe rodzaje obiektów aplikacyjnych” znajdują się bardziej szczegółowe informacje dotyczące tego zagadnienia.

Kontroler jest ogólnym określeniem grupy obiektów zarządzających instancjami aplikacji.

Zarządzanie klastrem rozumiem jako zbiór czynności i procesów polegających na przygotowaniu klastra do użytku oraz definiowanie aplikacji realizujących usługi na poziomie klastra, takimi jak:

- tworzenie klastra,
- dodawanie i usuwanie fizycznych węzłów,
- integracja z sieciowym systemem plikowym,
- integracja z zewnętrznymi systemami zarządzania kontami użytkowników,
- nadawanie uprawnień użytkownikom i procesom,
- centralny system zbierania dzienników aplikacji (ang. *centralized logging system*),
- centralny system monitorujący obciążenie węzłów,

Wykorzystanie klastra rozumiem jako uruchamianie dowolnych aplikacji na wcześniej skonfigurowanym klastrze.

Stan w klastrze Kubernetes zdefiniowany jest jako konfiguracja, do której klaster dąży.

Status w klastrze Kubernetes zdefiniowany jest jako rzeczywista konfiguracja, w której klaster się w danej chwili znajduje.

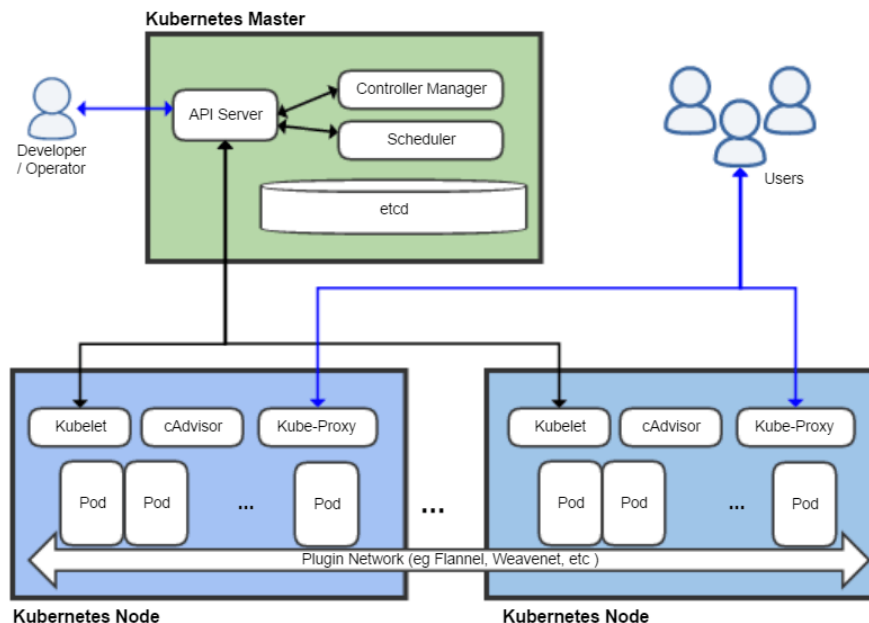
Zwykle stan i status klastra szybko się ze sobą zbiegają, ale nie jest to regułą. Dwoma najczęstszymi powodami braku ich synchronizacji są niewystarczające zasoby lub utrata węzła roboczego.

W pierwszym przypadku stan klastra może wskazywać na istnienie 5 instancji aplikacji, ale pamięci RAM wystarcza na uruchomienie tylko 3. Więc bez zmiany infrastruktury brakujące 2 instancje nigdy nie zostaną uruchomione. W momencie dołączenia kolejnego węzła klastra może się okazać, że posiadamy już wymagane zasoby i aplikacja zostanie uruchomiona w pełni, czyli stan aplikacji pokryje się z jej statusem.

W drugim przypadku mając działające 4 instancje aplikacji na 2 węzłach, po utraceniu drugiego węzła stan kontrolera będzie nadal wskazywał na 4 instancje, a status na 2. W ciągu kilku do kilkudziesięciu sekund kontroler zauważy braki, uruchomi brakujące 2 instancje na pierwszym węźle i przez to doprowadzi status klastra do stanu docelowego.

2.1 Struktura klastra Kubernetes

Wysokopoziomową strukturę klastra `k8s` przedstawia poniższy schemat:

Na ilustracji wyróżnione zostało 5 grup funkcjonalnych:

1. administrator lub programista korzystający z klastra - Developer / Operator
→ ,
2. użytkowników końcowi aplikacji działających w klastrze - Users ,
3. jeden lub więcej węzeł zarządzający - Kubernetes Master ,
4. jeden lub więcej węzeł roboczy - Kubernetes Node ,
5. wtyczka sieciowa (Plugin Network), czyli oprogramowanie realizujące komunikację siecią w ramach klastra k8s.

Płaszczyzna zarządzająca

Węzeł zarządzający zilustrowany został jako jedna maszyna, ale w trybie wysokiej dostępności składa się z co najmniej trzech kopii. W związku z tym trafniejszą jego nazwą jest “płaszczyzna zarządzająca” (ang. *Control Plane*).

etcd jest bazą danych kluczy i wartości, w której przechowywany jest zarówno stan, jak i status klastra. Jest koncepcyjnie proste, żeby ułatwić skupienie się na jej wydajności, stabilności i skalowaniu. Mimo że najczęściej przedstawia się je jako składową węzła zarządzającego, nie jest to regułą, a tym bardziej wymogiem.

kube-apiserver jest jedynym sposobem na interakcję z etcd w ramach klastra k8s. Zarówno zewnętrzni użytkownicy, jak i wewnętrzne procesy klastra korzystają z interfejsu aplikacyjnego REST (ang. REST API) oferowanego przez kube-apiserver w celu uzyskania informacji i zmiany jego stanu.

kube-controller-manager jest głównym modułem zarządzającym, który dba o doprowadzenia klastra do oczekiwanego stanu. Uruchamia on pętlę kontrolującą klaster, na której bazuje wiele procesów kontrolnych, jak na przykład kontroler replikacji i kontroler kont serwisowych.

kube-scheduler jest modułem zarządzającym zasobami klastra. Decyduje on, na których węzłach uruchamiać aplikacje, żeby zaspokoić popyt na zasoby, jednocześnie nie przeciążając pojedynczych węzłów klastra.

Węzeł roboczy

W klastrze k8s istnieją tylko dwa niezbędne elementy węzła roboczego, ale w praktyce każdy z węzłów ma uruchomiony cały wachlarz aplikacji ułatwiających zarządzanie nimi. Zilustrowanym przykładem jest cAdvisor.

kubelet jest podstawowym procesem działającym na węzłach roboczych. Monitoruje i kontroluje kontenery działające w ramach jednego węzła. Na przykład wiedząc, że na węźle mają działać 2 instancje aplikacji dba o to, żeby restartować instancje działające nieprawidłowo, dodawać nowe lub wyłączać nadwyżkowe.

kube-proxy jest drugim najważniejszym procesem węzła roboczego odpowiadającym za przekierowywanie ruchu sieciowego do odpowiednich kontenerów w ramach klastra.

cAdvisor jest opcjonalnym elementem węzła roboczego, który monitoruje zużycie zasobów i wydajność kontenerów w ramach jednego klastra. Umożliwia automatyczne skalowanie aplikacji, na przykład na podstawie dużego obciążenia pamięci RAM lub procesora.

Komunikacja sieciowa

Podstawowym założeniem k8s jest posiadanie własnego adresu IP przez każdą aplikację działającą w klastrze, ale nienarzucanie rozwiązania je realizującego to założenie. Administrator klastra musi zadbać o konfigurację

odpowiednich narzędzi, zwanych w nomenklaturze `k8s` *overlay network*. Najprostsze koncepcyjnie jest stworzenie na każdym węźle wpisów `iptables` przekierowujących adresy IP na wszystkie inne węzły, a najpopularniejszymi rozwiązaniami są: `Flannel`³ i `Project Calico`⁴.

W klastrze `k8s` istnieją 4 podstawowe rodzaje komunikacji sieciowej:

1. wewnątrz kontenerów należących do jednej instancji na adresie `127.0.0.1` ,
2. pomiędzy instancjami w klastrze realizowana przez `overlay network` ,
3. między instancjami i serwisami realizowana przez `kube-proxy` ,
4. między serwisami, a światem realizowana serwisami typu `LoadBalancer` lub mechanizmem `Ingress` ,

Poza nakładką sieciową realizującą połączenie między kontenerami (w ramach adresu `127.0.0.1`) składającymi się na aplikację istnieją jeszcze komunikacja aplikacji z serwisami i serwisami z siecią zewnętrzną.

Serwis (ang. *Service*) jest podstawowym sposobem na zautomatyzowanie komunikacji z instancjami aplikacji zarówno w obrębie klastra jak i z poza niego. Podstawowymi rodzajami serwisów są:

- `ClusterIP` udostępniający instancję na wewnętrznym adresie IP,
- `NodePort` udostępniający instancję na zewnętrznym adresie IP i porcie węzła na którym został uruchomiony,
- `LoadBalancer` konfiguruje zewnętrzną usługę przekierowującą zapytania do automatycznie tworzonego serwisu typu `ClusterIP` lub `NodePort` ,

Ingress jest mechanizmem umożliwiającym eksponowanie instancji poza klastery, tak jak ma to miejsce w serwisie typu `LoadBalancer` , ale dającym większe możliwości konfiguracji, na przykład eliminując zależność od usług chmurowych. Obecnie istnieją kontrolery `Ingress` bazujące na serwerze `nginx`⁵ i `GCE`⁶.

Zarządzanie dostępami

Podstawowymi pojęciami związanymi z zarządzaniem dostępami w `k8s` są uwierzytelnianie, autoryzacja i przestrzenie nazw (obiekt `Namespace`).

Uwierzytelnianie jest pierwszym krokiem w każdym zapytaniu do API. Polega na weryfikacji, że użytkownik (lub wewnętrzna aplikacja) jest tym za kogo się podaje. Podstawowymi sposobami uwierzytelniania są:

- certyfikaty klienckie X509,
- statyczne przepustki (ang. *token*),
- przepustki rozruchowe (ang. *bootstrap tokens*),
- statyczny plik z hasłami,
- przepustki kont serwisowych (ang. *ServiceAccount tokens*),
- przepustki OpenID Connect,
- zapytanie uwierzytelniające do zewnętrznego serwisu (ang. *webhook*),
- proxy uwierzytelniające.

Ze względu na prostotę i uniwersalność rozwiązania w pracy zostaną wykorzystane tylko konta serwisowe.

Autoryzacja jest drugim etapem zapytania do API. Polega na weryfikacji, że użytkownik jest uprawniony do korzystania z danego zasobu.

Najpopularniejszym sposobem autoryzacji jest RBAC⁷ (ang. *Role Based Access Control*). Odbywa się ona na podstawie ról (`Role` i `ClusterRole`), które nadają uprawnienia i są przypisywane konkretnym użytkownikom lub kontom przez `RoleBinding` i `ClusterRoleBinding`.

Przestrzeń nazw (obiekt `k8s Namespace`) jest logicznie odseparowaną częścią klastra. Pozwala na współdzielenie jednego klastra przez wielu niezauważanych użytkowników. Standardowym zastosowaniem jest wydzielanie środowisk produkcyjnych, QA i deweloperskich.

Jak sama nazwa wskazuje role z dopiskiem `cluster` mogą dać dostęp do wszystkich przestrzeni nazw jednocześnie oraz zasobów, które ich nie mają. Przykładem zasobu nieposiadającego swojej przestrzeni nazw jest węzeł (`Node` →) lub zakończenie API `/healthz`.

Role bez dopisku `cluster` operują w ramach jednej przestrzeni nazw.

2.2 Obiekty Kubernetes API

Architektura klastra `k8s` bazuje na interfejsie REST (ang. *Representational State Transfer*), czyli zmianie stanu przez reprezentację (obiekty). Wszystkie mechanizmy (obiekty deklaratywne) i akcje (obiekty imperatywne) dostępne w klastrze mają swoje odzwierciedlenie w obiektach `Kubernetes`. Szczegółowy opis konwencji API obiektów możemy znaleźć w dokumencie z repozytorium `k8s`⁸.

Użytkownicy klastra operują na reprezentacji obiektów w formacie `YAML` lub `JSON`, przykładowy obiekt wygląda następująco:

```

apiVersion: v1
kind: Pod
metadata:
  name: my-pod
  namespace: my-namespace
  uid: 343fc305-c854-44d0-9085-baed8965e0a9
  labels:
    resources: high
  annotations:
    app-type: qwe
spec:
  containers:
  - image: alpine
    command: ["echo"]
    args: ["Hello World"]
  ...
status:
  podIP: 127.12.13.14
  ...

```

W każdym obiekcie możemy wyróżnić trzy obowiązkowe i dwa opcjonalne pola:

- `apiVersion`: obowiązkowa wersja API k8s, np. `v1` lub `v1beta1`,
- `kind`: obowiązkowy typ obiektu zdefiniowanego w specyfikacji wersji API,
- `metadata`
 - `namespace`: opcjonalna (domyślna - `default`) przestrzeń nazw do której należy obiekt,
 - `name`: obowiązkowa i unikalna w ramach przestrzeni nazw nazwa obiektu,
 - `uid`: unikalny identyfikator obiektu tylko do odczytu,
 - `labels`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości ułatwiających identyfikację i grupowanie obiektów,
 - `annotations`: opcjonalny zbiór kluczy i wartości wykorzystywanych przez zewnętrzne lub własne narzędzia,
- `spec`: z definicji opcjonalna, ale zwykle wymagana specyfikacja obiektu wpływająca na jego funkcjonowanie,
- `status`: opcjonalny, aktualny status obiektu,

Podstawowe rodzaje obiektów aplikacyjnych

Pod reprezentuje nierozłącznie powiązaną (np. współdzielonymi zasobami) grupę jednego lub więcej kontenerów. W odróżnieniu od innych obiektów jest

aktualnie działającą aplikacją, czyli reprezentuje wyżej zdefiniowany status klastra.

Instancje są bezustannie uruchamiane i wyłączane przez kontrolery. Trwałość danych można uzyskać przydzielając im sieciowe zasoby dyskowe, podobnie jak ma to miejsce w przypadku maszyn bezdyskowych. Instancje aplikacji nie powinny być zarządzane bezpośrednio, jedynie przez kontrolery. Najczęściej konfigurowane są przez `PodTemplateSpec`, czyli szablony ich specyfikacji.

ReplicaSet jest następcą `ReplicaController`, czyli imperatywnym kontrolerem dbającym o działanie określonej liczby `Pod`ów w klastrze.

Jest to bardzo prosty kontroler i nie powinien być używany bezpośrednio.

Deployment pozwala na deklaratywne aktualizacje `Pod` i `ReplicaSet`. Korzystanie z nich bezpośrednio nie jest zalecane.

Zmiany `Deployment` wprowadzane są przez tak zwane `rollout`. Każdy ma swój status i może zostać wstrzymany lub przerwany. `Rollout` może zostać aktywowany automatycznie przez zmianę `.spec.template`. `Deployment` posiada swoją historię, w formie rewizji, która są zmieniane w trakcie `rollout`. Operacja skalowania nie uruchamia `rollout`, a więc nie zmienia rewizji.

Podstawowe przypadki użycia `Deployment` to:

- uruchamianie `ReplicaSet` w tle przez `.spec.replicas`,
- deklarowanie nowego stanu instancji poprzez zmianę `.spec.template`,
- cofanie zmian do poprzednich rewizji `Deployment` komendą `kubectl rollout undo`,
- automatyczne skalowanie `Deployment` w celu obsługi większego obciążenia, np. `kubectl autoscale deployment nginx-deployment --min=10 --max=15 --cpu-percent=80`,
- wstrzymywanie `Deployment` w celu wprowadzenia poprawek komendą `kubectl rollout pause deployment/nginx-deployment`,
- czyszczenie historii `ReplicaSet` przez ograniczanie liczby wpisów w `.spec.revisionHistoryLimit`.

Przykładowy `Deployment` tworzący 3 repliki serwera `nginx`:

```
apiVersion: apps/v1
kind: Deployment
metadata:
  name: nginx-deployment
  labels:
    app: nginx
spec:
  replicas: 3
```

```

selector:
  matchLabels:
    app: nginx
template:
  metadata:
    labels:
      app: nginx
  spec:
    containers:
      - name: nginx
        image: nginx:1.7.9
        ports:
          - containerPort: 80

```

Pole `.spec.selector` definiuje w jaki sposób Deployment ma znaleźć Pod , którym ma zarządzać. Selektor powinien zgadzać się ze zdefiniowanym szablonem.

StatefulSet jest kontrolerem podobnym do Deployment umożliwiającym zachowanie stanu aplikacji między uruchomieniami.

W przeciwieństwie do Deployment StatefulSet nadaje każdej uruchomionej aplikacji stały unikalny identyfikator, który zostaje zachowany mimo wyłączenia i przenoszenia instancji. Identyfikatory można zastosować między innymi do:

- trwałych i unikalnych identyfikatorów wewnątrz sieci,
- trwałych zasobów dyskowych,
- sekwencyjnego uruchamiania i skalowania aplikacji,
- sekwencyjnego wygaszania i usuwania aplikacji,
- sekwencyjnych, zautomatyzowanych aktualizacji aplikacji.

DaemonSet jest kontrolerem upewniającym się, że przynajmniej jeden Pod działa na każdym lub wybranych węzłach klastra.

Do jego typowych zastosowań należy implementacja narzędzi wymagających agenta na każdym z węzłów:

- rozproszone systemy dyskowe, np. glusterd, ceph,
- zbieracze logów, np. fluentd, logstash,
- monitorowanie węzłów, np. Prometheus Node Exporter, collectd,

Job pozwala na jednorazowe uruchomienie instancji aplikacji, które wykonują akcję i się kończą. Domyślnie przy niepowodzeniu uruchamiane są kolejne Pody aż zostanie uzyskana odpowiednia liczba sukcesów.

CronJob pozwala na generowanie Job jednorazowo o określonym czasie lub cyklicznie zgodnie ze specyfikacją `cron`⁹.

2.3 Zarządzanie klastrem Kubernetes

Ze względu na dużą liczbę dostępnych narzędzi konfiguracyjnych wymienione zostały tylko wybrane.

Narzędzia ograniczone do linii komend

kops jest oficjalnie wspieranym, a przez to najpopularniejszym konfiguratorem klastra `k8s`, ale jak konfiguratorów zakłada uruchomienie w środowiskach chmurowych, `PaaS` lub `IaaS`. W związku z tym nie ma żadnego zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

kubeadm jest oficjalnie wspieranym, narzędziem pozwalającym na niskopoziomowe zarządzanie klastrem `k8s`. Wiele innych konfiguratorów na nim bazuje.

kubespray jest konfiguratorem bazującym na `Ansible`, stanowi kontynuację projektu `kargo`. Charakteryzuje się wspieraniem szerokiej gamy konfiguracji, w tym sprzętowego klastra `Kubernetes`. Projekt obecnie znajduje się w inkubatorze `k8s` i jest aktywnie rozwijany. Istnieje narzędzie o nazwie `kubespray -cli` ułatwiające korzystanie z właściwego `kubespray`, ale nie nadało za głównym projektem i zostało porzucone.

Canonical distribution of Kubernetes jest prostą w instalacji dystrybucją `k8s` od firmy Canonical. Wymaga przynajmniej podstawowej infrastruktury chmurowej, w celu uruchomienia klastra składającego się z więcej niż jednego węzła. Klaster sprzętowy bazuje na systemie `Metal as a Service`¹⁰, w związku z tym nie będę dalej zajmował się tym narzędziem.

Typhoon Projekt `Typhoon` bazując na narzędziu `bootkube` realizuje konfigurację sprzętowego klastra `k8s`¹¹ w trakcie rozruchu systemu operacyjnego `CoreOS`. Domyślnie `Typhoon` instaluje `k8s` na dysku, a następnie restartuje maszynę. W dokumentacji pojawiła się krótka wzmianka o możliwości instalacji bezdyskowej, ale nie zostały podane żadne wskazówki, w związku z tym narzędzie zostało odrzucone.

Narzędzia graficzne

Kubernetes Dashboard jest podstawowym interfejsem graficznym klastra `k8s` dostępnym w każdej jego dystrybucji. Umożliwia monitorowanie, analizę błędów i podstawową zmianę stanu klastra.

Rancher jest platformą zarządzania kontenerami umożliwiającą między innymi zarządzanie klastrem `k8s`. Od wersji 2.0 twórcy skupiają się wyłącznie na zarządzaniu `k8s` porzucając wsparcie innych rozwiązań.

OpenShift jest komercyjną usługą typu `PaaS` udostępnianą przez firmę Red Hat. Od wersji 3 skupia się na zarządzaniu klastrem `k8s`. Rdzeniem projektu jest konfigurator `OpenShift Origin`¹² bazujący na `OpenShift Ansible`.

DC/OS jest częścią najbardziej zaawansowanego systemu zarządzania kontenerami `Mesos` utrzymywanym przez fundację Apache. Niedawno został rozszerzony o wykorzystywanie `k8s`¹³ jako drugiego systemu zarządzania kontenerami. Do tej pory bazował na `Marathon`, czyli rozwiązaniu konkurencyjnym dla `k8s`. Projekt jest obecnie w fazie beta, w związku z tym nie będzie dalej eksplorowany.

2.3.1 Wybór narzędzia konfiguracyjnego

W części praktycznej zostały podjęte próby wykorzystania następujących konfiguratorów: `kubespary -cli`, `Rancher 2.0 Tech Preview 1 i 2`, `OpenShift Origin` oraz `kubespary`.

`OpenShift Origin` został odrzucony ze względu na brak modułów interfejsu graficznego.

`kubespary -cli` zostało odrzucone ze względu na brak kompatybilności z `kubespary`.

Uruchomienie `Rancher 2.0 Tech Preview 1` zakończyło się sukcesem. Natomiast w trakcie pisania pracy pojawiła się kolejna wersja (`Tech Preview 2`), która tymczasowo utraciła wsparcie dla konfiguracji sprzętowego klastra i rozwiązanie zostało również odrzucone.

Testy praktyczne przeszło jedynie narzędzie `kubespary` i zostało wybrane do ostatecznej konfiguracji klastra na sieci wydziałowej.

2.4 Lista alternatyw Kubernetes

Wybór `kubernetes` nie byłby w pełni uzasadniony bez krótkiej charakterystyki konkurencyjnych rozwiązań:

Fleet jest nakładką na `systemd` realizującą rozproszony system inicjalizacji systemów operacyjnych `CoreOS`. Kontenery są uruchamiane i zarządzane przez `systemd`, a stan przechowywany jest w `etcd`.

Obecnie projekt kończy swój żywot na rzecz `k8s` i w dniu 1 lutego 2018, został wycofany z domyślnej dystrybucji `CoreOS`. Nadal będzie dostępny w rejestrze pakietów `CoreOS`.

Docker Swarm jest rozwiązaniem zarządzania kontenerami zintegrowanym z systemem `Docker`. Główną zaletą jest niski próg wejścia i prostota, a wadą są małe możliwości w stosunku do innych rozwiązań.

Nomad jest narzędziem do generalnego zarządzania siecią komputerową, które oferuje między innymi zarządzanie kontenerami. Przy jego tworzeniu twórcy kierują się filozofią `unix`. W związku z tym `Nomad` jest prosty w obsłudze, wyspecjalizowany i rozszerzalny. Zwykle działa w tandemie z innymi produktami firmy HashiCorp, jak `Consul` i `Vault`.

Mesos jest najbardziej zaawansowanym i najefektywniej skalującym się rozwiązaniem zarządzania kontenerami. Jest również najbardziej skomplikowanym i trudnym w zarządzaniu rozwiązaniem. W związku z tym znajduje swoje zastosowanie tylko w największych sieciach komputerowych o zasięgu globalnym. # Praktyczny przegląd bezdyskowych systemów operacyjnych

Wszystkie moduły `k8s` są uruchamiane w kontenerach, więc dwoma podstawowymi wymaganiami systemu operacyjnego są możliwość uruchomienia Dockera i wsparcie wybranego narzędzia konfiguracyjnego. Dodatkowe wymagania związane z opisywanym w tej pracy przypadkiem użycia są:

- dostęp zdalny lub automatyczna konfiguracja dołączania do klastra `k8s`,
- wsparcie dla środowiska bezdyskowego,

Podstawowymi wyznacznikami przy wyborze systemu operacyjnego są:

- sposób konfiguracji maszyny,
- rozmiar minimalnego działającego systemu spełniającego wszystkie wymagania,
- aktualność oprogramowania.

Konfigurator cloud-init

Ze względu na obszerność i niejednoznaczność tematu cloud-init zdecydowałem się wyjaśnić wszelkie wątpliwości z nim związane.

cloud-init¹⁴ jest standardem oraz implementacją konfiguratora kompatybilnego z wieloma systemami operacyjnymi przeznaczonymi do działania w chmurze. Polega on na dostarczeniu pliku konfiguracyjnego w formacie YAML¹⁵ w trakcie lub tuż po rozruchu systemu operacyjnego.

Główną zaletą cloud-init jest tworzenie automatycznej i jednolitej konfiguracji bazowych systemów operacyjnych w środowiskach chmurowych podobnie jak ma to miejsce na maszynach bezdyskowych.

cloud-init jest referencyjną implementacją standardu w Pythonie, co częściowo tłumaczy duży rozmiar obrazów przeznaczonych dla chmury. Po najmniejszych obrazach Pythona dla Dockera¹⁶ (python:alpine - 89MB i python2:alpine - 72 MB) wnioskuję, że nie istnieje mniejsza dystrybucja Pythona.

```
docker pull python:2-alpine > /dev/null
docker pull python:alpine > /dev/null
docker images | grep alpine
```

coreos-cloudinit jest częściową implementacją standardu w języku Go stworzoną na potrzeby systemu operacyjnego CoreOS. Rok temu projekt przestał być rozwijany¹⁷ i wychodzi z użytku.

Rancher cloud-init jest kontynuacją coreos-cloudinit dostosowaną do systemu operacyjnego RancherOS.

clr-cloud-init jest wewnętrzną implementacją standardu dla systemu ClearLinux. Powstał w celu optymalizacji standardu pod procesory firmy Intel i pozbycia się zależności od Pythona.

CoreOS

CoreOS¹⁸ jest pierwszą dystrybucją Linuxa przeznaczoną do zarządzania kontenerami. Charakteryzuje się kompletem narzędzi dedykowanych kontenerom oraz brakiem menadżera pakietów. Większość usług uruchamiana jest w nim przez systemd i bazuje na kontenerach.

Czysta instalacja zajmuje około 600 MB pamięci RAM i posiada najnowsze wersje Dockera oraz OverlayFS.

30 stycznia 2018 roku projekt został wykupiony przez Red Hat¹⁹.

Obecnie CoreOS konfigurowany jest przez Container Linux Config²⁰ konwertowany do formatu Ignition²¹. Minusem jest brak dystrybucji konwertera pod FreeBSD. Poprzednikiem Ignition był coreos-cloudinit.

RancherOS

RancherOS²² jest systemem operacyjnym, w którym tradycyjny system inicjalizacji został zastąpiony trzema poziomami Dockera²³:

- bootstrap_docker - działa w initramie, czyli przygotowuje bazowy system,
- system-docker - zastępuje tradycyjny init oraz zarządza wszystkimi usługami systemowymi,
- docker - jest standardową dystrybucją Dockera, interakcja z nią nie może uszkodzić działającego systemu.

Jego głównymi zaletami są mały rozmiar plików startowych (45 MB) oraz prostota konfiguracji. Czysta instalacja zajmuje około 700 MB pamięci RAM. Nie jest często aktualizowany i posiada stare wersje zarówno Dockera (17.06 sprzed pół roku) jak i OverlayFS.

Narzędziem konfigującym system jest przebudowany coreos-cloudinit → . Znaczną przewagą wobec oryginału jest możliwość sekwencyjnego uruchamiania dowolnej liczby plików konfiguracyjnych. Minimalna konfiguracja pozwalająca na zalogowanie się do systemu to:

```
#cloud-config
ssh_authorized_keys:
  - ssh-rsa <klucz RSA>
```

Generuję ją poniższym skrypcem na podstawie komendy ssh-add -L:

```
#!/bin/sh

cat << EOF > ssh.yml
#cloud-config
ssh_authorized_keys:
$(ssh-add -L | sed 's/^/ - /g')
EOF
```

W związku z problemem w trakcie wczytywania konfiguracji²⁴ system operacyjny został odrzucony.

Project Atomic

Project Atomic²⁵ jest grupą podobnie skonfigurowanych systemów operacyjnych dedykowaną środowiskom cloud i kontenerom. Dystrybucje Project Atomic nazywają się Atomic Host. Dostępne są ich następujące warianty:

- Red Hat Atomic Host²⁶,
- CentOS Atomic Host²⁷,
- Fedora Atomic Host²⁸.

Atomic Host są konfigurowane oficjalną implementacją `cloud-init`.

Żadna z dystrybucji domyślnie nie wspiera rozruchu bezdyskowego, więc odrzucam te systemy operacyjne.

Alpine Linux

Alpine Linux²⁹ jest minimalną dystrybucją Linuxa bazowaną na `musl-libc` i `busybox`. System operacyjny wygląda obiecująco, ale próby rozruchu bezdyskowego zakończyły się niepowodzeniem i został odrzucony.

ClearLinux

ClearLinux³⁰ jest dystrybucją Linuxa wysoko zoptymalizowaną pod procesory Intel.

Poza intensywną optymalizacją ciekawy w tej dystrybucji jest koncept `bundle` zamiast standardowych pakietów systemowych. Żaden z `bundle` nie może zostać zaktualizowany oddzielnie, w zamian cały system operacyjny jest aktualizowany na raz ze wszystkimi `bundle`mi. Znacznie ułatwia to zarządzanie wersjami oprogramowania i stanem poszczególnych węzłów sieci komputerowej.

Czysta instalacja z Dockerem i serwerem SSH również zajmuje 700 MB pamięci RAM więc nie odbiega znacznie od innych dystrybucji. Znacznym minusem jest trudna w nawigowaniu dokumentacja systemu operacyjnego.

Wybór systemu operacyjnego

Spośród przetestowanych systemów wybrany został CoreOS. Czynniki decydującymi były:

- zawodność konfiguracji RancherOS,
- częstotliwość aktualizacji oprogramowania,
- kompletniejsza i łatwiejsza w nawigacji dokumentacja w porównaniu do ClearLinux.

Rozbieżność reszty parametrów była pomijalnie mała.

Rozdział 3

Praktyczne rozeznanie w narzędziach zarządzania klastrem Kubernetes

W tym rozdziale przeprowadzę czysto praktyczny przegląd wybranych rozwiązań.

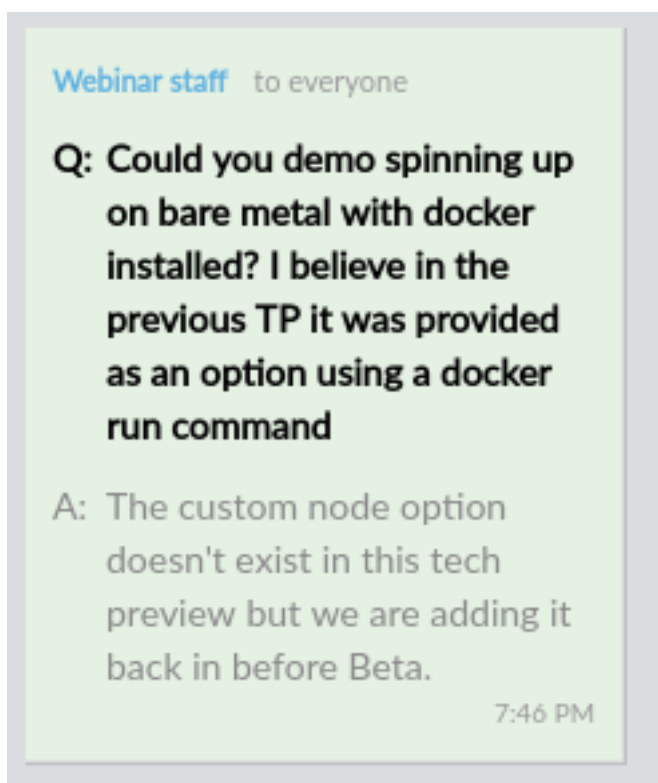
kubespray-cli

W trakcie testowania szybko okazało się, że `kubespray-cli` nie jest aktywnie rozwijane i stało się niekompatybilne z samym projektem `kubespray`, a przez to niemożliwe do wykorzystania. W związku z tym uznaję `kubespray-cli` za nie mające zastosowania w tej pracy inżynierskiej.

3.1 Rancher 2.0

Jest to wygodne narzędzie do uruchamiania i monitorowania klastra `k8s`. Wersja 2.0 (obecnie w fazie alpha) oferuje lepszą integrację z `k8s` całkowicie porzucając inne platformy.

W trakcie pisania pracy (24 stycznia 2018) pojawiło się drugie Tech Preview. W stosunku do pierwszego Tech Preview aplikacja została mocno przebudowana i nie wspiera jeszcze konfiguracji sprzętowej, więc jestem zmuszony odrzucić to rozwiązanie.

Uruchamianie wersji v2.0.0-alpha10

Testy przeprowadziłem na maszynach wirtualnych VirtualBox w trybie bezdyskowego systemu operacyjnego CoreOS z wykorzystaniem repozytorium ipxe-boot³¹.

Węzeł zarządzający uruchomiłem poniższą komendą:

```
docker run --rm --name rancher -d -p 8080:8080 rancher/server:v2.0.0-  
↪ alpha10
```

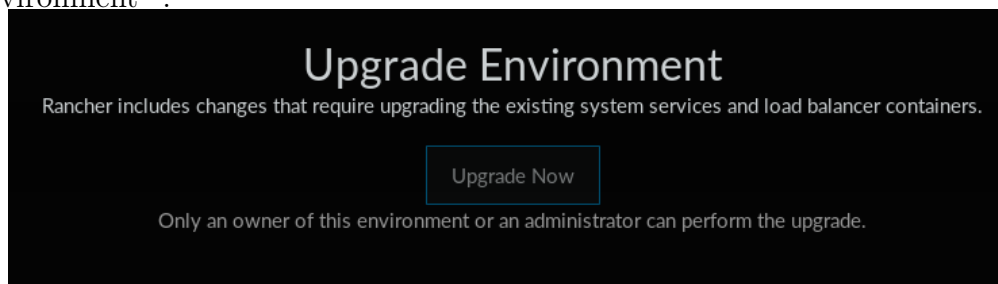
Pierwszym krokiem było zalogowanie się do panelu administracyjnego Ranchera dostępnego na porcie 8080 lokalnej maszyny i uzyskanie komendy konfigurującej węzeł roboczy.

Następnie w celu dodania węzła do klastra wystarczyło wywołać uzyskaną komendę na dowolnej liczbie maszyn wirtualnych:

```
sudo docker run --rm --privileged \  
-v /var/run/docker.sock:/var/run/docker.sock \  
-v /var/lib/rancher:/var/lib/rancher \  
rancher/agent:v1.2.9 \  
http://192.168.56.1:8080/v1/scripts/B52944BEFAA613F0CE90  
↪ :1514678400000:E2yB6KfzzSix4YHti39BTw5RbKw
```

W ciągu 2 godzin przeglądu nie udało mi się zautomatyzować procesu uzyskiwania ww. komendy.

Napotkane błędy W wersji v2.0.0-alpha10 losowo pojawia się błąd Upgrade Environment³².

Wnioski

Rancher na chwilę obecną (styczeń 2018 roku) jest bardzo wygodnym, ale również niestabilnym rozwiązaniem.

Ze względu na brak stabilności odrzucam Ranchera jako rozwiązanie problemu uruchamiania klastra k8s.

3.2 OpenShift Origin

Według dokumentacji³³ są dwie metody uruchamiania serwera, w Dockerze ↪ i bezpośrednio na systemie Linux.

```
# https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html#  
↪ installation-methods  
docker run -d --name "origin" \  
  --privileged --pid=host --net=host \  
  -v /:/rootfs:ro \  
  -v /var/run:/var/run:rw \  
  -v /sys:/sys \  
  -v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \  
  -v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \  
  -v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/openshift.  
↪ local.volumes:rslave \  
  openshift/origin start --public-master
```

Dodałem opcję `--public-master` aby uruchomić interfejs graficzny.

Korzystanie ze sterownika systemd zamiast domyślnego cgroupfs

Większość dystrybucji Linuxa (np. Arch, CoreOS, Fedora, Debian) domyślnie nie konfiguruje sterownika cgroup Dockera i korzysta z domyślnego cgroupfs.

Typ sterownika cgroup można wyświetlić komendą `docker info`:

```
$ docker info | grep -i cgroup
Cgroup Driver: systemd
```

OpenShift natomiast konfiguruje k8s do korzystania z cgroup przez systemd → . Kubelet przy starcie weryfikuje zgodność silników cgroup, co skutkuje niekompatybilnością z domyślną konfiguracją Dockera³⁴, czyli poniższym błędem:

```
F0120 19:18:58.708005 25376 node.go:269] failed to run Kubelet: failed
  ↳ to create kubelet: misconfiguration: kubelet cgroup driver: "
  ↳ systemd" is different from docker cgroup driver: "cgroupfs"
```

Problem można rozwiązać dopisując `--exec-opt native.cgroupdriver=systemd` → do linii komend `dockerd` (zwykle w pliku `docker.service`). Dla przykładu w Arch Linuxie zmiana wygląda następująco:

```
$ cp /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/docker.
  ↳ service
$ vim /etc/systemd/system/docker.service
$ diff /usr/lib/systemd/system/docker.service /etc/systemd/system/docker
  ↳ .service
13c13
< ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd://
---
> ExecStart=/usr/bin/dockerd -H fd:// --exec-opt native.cgroupdriver=
  ↳ systemd
```

Próba uruchomienia serwera na Arch Linux

Po wystartowaniu serwera zgodnie z dokumentacją OpenShift Origin i naprawieniu błędu z konfiguracją cgroup przeszedłem do kolejnego kroku Try It Out³⁵:

1. Uruchomienie shella na serwerze:

```
$ docker exec -it origin bash
```

2. Logowanie jako testowy użytkownik:

```
$ oc login
Username: test
Password: test
```

3. Stworzenie nowego projektu:

```
$ oc new-project test
```

4. Pobranie aplikacji z Docker Hub:

```
$ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v1 deployment-
  ↪ example:latest
```

5. Wystartowanie aplikacji:

```
$ oc new-app deployment-example:latest
```

6. Odczekanie aż aplikacja się uruchomi:

```
$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://192.168.0.87:8443

svc/deployment-example - 172.30.52.184:8080
  dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
  deployment #1 failed 1 minute ago: config change
```

Niestety nie udało się przejść kroku 5, więc próba uruchomienia OpenShift Origin na Arch Linux zakończyła się niepowodzeniem.

Próba uruchomienia serwera na Fedora Atomic Host w VirtualBox

Maszynę z najnowszym Fedora Atomic Host uruchomiłem za pomocą poniższego Vagrantfile :

```
# -*- mode: ruby -*-
# vi: set ft=ruby :

Vagrant.configure("2") do |config|
  config.vm.box = "fedora/27-atomic-host"
  config.vm.box_check_update = false
  config.vm.network "forwarded_port", guest: 8443, host: 18443, host_ip:
    ↪ "127.0.0.1"
  config.vm.network "forwarded_port", guest: 8080, host: 18080, host_ip:
    ↪ "127.0.0.1"
```

```

config.vm.provider "virtualbox" do |vb|
  vb.gui = false
  vb.memory = "8192"
end
config.vm.provision "shell", inline: <<-SHELL
SHELL
end

```

```

$ vagrant up
$ vagrant ssh
$ sudo docker run -d --name "origin" \
--privileged --pid=host --net=host \
-v /:/rootfs:ro \
-v /var/run:/var/run:rw \
-v /sys:/sys \
-v /sys/fs/cgroup:/sys/fs/cgroup:rw \
-v /var/lib/docker:/var/lib/docker:rw \
-v /var/lib/origin/openshift.local.volumes:/var/lib/origin/openshift.
↪ local.volumes:rslave \
openshift/origin start

```

Kroki 1-5 były analogiczne do uruchamiania na Arch Linux, następnie:

6. Oczekanie aż aplikacja się uruchomi i weryfikacja działania:

```

$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://10.0.2.15:8443

svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
  dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
    deployment #1 deployed 3 seconds ago - 1 pod
$ curl http://172.30.221.105:8080 | grep v1
<div class="box"><h1>v1</h1><h2></h2></div>

```

7. Aktualizacja, przebudowanie i weryfikacja działania aplikacji:

```

$ oc tag --source=docker openshift/deployment-example:v2 deployment-
↪ example:latest
Tag deployment-example:latest set to openshift/deployment-example:v2.
$ watch -n 5 oc status
In project test on server https://10.0.2.15:8443

svc/deployment-example - 172.30.221.105:8080
  dc/deployment-example deploys istag/deployment-example:latest
    deployment #2 running for 8 seconds - 1 pod
    deployment #1 deployed 8 minutes ago - 1 pod
$ curl -s http://172.30.221.105:8080 | grep v2
<div class="box"><h1>v2</h1><h2></h2></div>

```


8. Nie udało się uzyskać dostępu do panelu administracyjnego OpenShift:

```
$ curl -k 'https://localhost:8443/console/'
missing service (service "webconsole" not found)
missing route (service "webconsole" not found)
```

W internecie nie znalazłem żadnych informacji na temat tego błędu. Próbowałem również uzyskać pomoc na kanale #openshift na irc.freenode.net, ale bez skutku.

Wnioski

Panel administracyjny klastra OpenShift Origin jest jedyną znaczącą przewagą nad Kubesprayem. Reszta zarządzania klastrem odbywa się również za pomocą repozytorium skryptów Ansibla (w tym dodawanie kolejnych węzłów klastra³⁶).

Z powodu braku dostępu do ww. panelu próbę uruchomienia OpenShift Origin uznaję za nieudaną i odrzucam to narzędzie.

3.3 kubespray

Cały kod znajduje się w moim repozytorium kubernetes-cluster³⁷.

Kubernetes Dashboard

Dostęp do Dashboardu najprościej można uzyskać poprzez:

1. nadanie wszystkich uprawnień roli kubernetes – dashboard³⁸,
2. Wejście pod adres `http://localhost:8001/api/v1/namespaces/kube-system`
→ `/services/https:kubernetes – dashboard:/proxy/#!/login`,
3. Kliknięcie skip.

Materiały źródłowe:

- <https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control>
- <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/getting-started.md#accessing-kubernetes-dashboard>

Napotkane błędy

Błąd przy ustawieniu `loadbalancer_apiserver .address` na `0.0.0.0`:

```
TASK [kubernetes-apps/cluster_roles : Apply workaround to allow all
  ↳ nodes with cert 0=system:nodes to register] ****
Wednesday 17 January 2018 22:22:59 +0100 (0:00:00.626)
  ↳ 0:08:31.946 *****
fatal: [node2]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
  ↳ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
  ↳ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to the
  ↳ server: http: server gave HTTP response to HTTPS client"}
fatal: [node1]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "error running
  ↳ kubectl (/opt/bin/kubectl apply --force --filename=/etc/
  ↳ kubernetes/node-crb.yml) command (rc=1): Unable to connect to the
  ↳ server: http: server gave HTTP response to HTTPS client"}
```

Rozdział 4

Uruchamianie Kubernetesa w laboratorium 225

4.1 Przygotowanie węzłów CoreOS

Na wstępie przygotowałem `coreos.ipxe` i `coreos.ign` do rozruchu i bezhasłowego dostępu.

Po pierwsze stworzyłem Container Linux Config (plik `coreos.yml`) zawierający:

1. Tworzenie użytkownika `nazarewk`,
2. Nadanie mu praw do `sudo` i `dockera` (grupy `sudo` i `docker`),
3. Dodanie dwóch kluczy: wewnętrznego uczelnianego i mojego używanego na codzień w celu zdalnego dostępu.

```
passwd:
  users:
    - name: nazarewk
      groups: [sudo, docker]
      ssh_authorized_keys:
        - ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk
        - ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

Następnie skompilowałem go do formatu Ignition narzędziem `ct`, skryptem `bin/render-coreos` z wykazu.

Przygotowałem skrypt `IPXE` do uruchamiania CoreOS `zetis/WWW/boot/coreos.ipxe`.

Umieściłem skrypt w `/home/stud/nazarewk/WWW/boot` i wskazałem go maszynom, które będą węzłami:

```
sudo lab 's4 s5 s6 s8 s9' boot http://vol/~nazarewk/boot/coreos.ipxe
```

4.2 Przeszkody związane z uruchamianiem skryptów na uczelnianym Ubuntu

Brak virtualenv'a

Moje skrypty nie przewidywały braku `virtualenv`, więc musiałem ręcznie zainstalować go komendą `apt-get install virtualenv`. Dodałem ten krok do skryptu `setup-packages`.

Klonowanie repozytorium bez logowania

W celu umożliwienia anonimowego klonowania repozytorium z Githuba, zmieniłem protokół z `git` na `https`:

```
git clone https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster.git
```

Problem pojawił się również dla submodułów gita (`.gitmodules`).

Atrybut wykonywalności skryptów

W konfiguracji uczelnianej git nie ustawia domyślnie atrybutu wykonalności dla plików wykonywalnych i zdejmuje go przy aktualizacji pliku. Problem rozwiązałem dodaniem komendy `chmod +x bin/*` do skryptu `pull`.

Konfiguracja dostępu do maszyn bez hasła

Poza konfiguracją CoreOS wypełniłem konfigurację SSH do bezhasłowego dostępu. W pliku `~/.ssh/config` umieściłem:

```
Host s?
  User admin

IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
IdentitiesOnly yes

Host s?
  StrictHostKeyChecking no
  UserKnownHostsFile /dev/null
```

Problemy z siecią

W trakcie pierwszego uruchamiania występowały problemy z siecią uczelnianą, więc rozszerzyłem plik `ansible.cfg` o ponawianie prób wywoływania komend dodając wpis `retires=5` do sekcji `[ssh_connection]`.

Limit 3 serwerów DNS

Napotkałem limit 3 serwerów DNS³⁹:

```
TASK [docker : check system nameservers]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018 14:47:09 +0100 (0:00:01.429) 0:04:26.879
  ↳ *****
ok: [node3] => {"changed": false, "cmd": "grep \"^nameserver\" /etc/
  ↳ resolv.conf | sed 's/^nameserver\s*//'", "delta":
  ↳ "0:00:00.004652", "end": "2018-01-26 13:47:11.659298", "rc": 0, "
  ↳ start": "2018-01-26 13:47:11.654646", "stderr": "", "stderr_lines
  ↳ ": [], "stdout": "172.29.146.3\n1
72.29.146.6\n10.146.146.3\n10.146.146.6", "stdout_lines":
  ↳ ["172.29.146.3", "172.29.146.6", "10.146.146.3", "10.146.146.6"]}
...
TASK [docker : add system nameservers to docker options]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018 14:47:13 +0100 (0:00:01.729) 0:04:30.460
  ↳ *****
ok: [node3] => {"ansible_facts": {"docker_dns_servers": ["10.233.0.3",
  ↳ "172.29.146.3", "172.29.146.6", "10.146.146.3", "10.146.146.6"]},
  ↳ "changed": false}
...
TASK [docker : check number of nameservers]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018 14:47:15 +0100 (0:00:01.016) 0:04:32.563
  ↳ *****
fatal: [node3]: FAILED! => {"changed": false, "msg": "Too many
  ↳ nameservers. You can relax this check by set
  ↳ docker_dns_servers_strict=no and we will only use the first 3."}
```

Okazało się, że maszyna s8 była podłączona również na drugim interfejsie sieciowym, w związku z tym miała zbyt dużo wpisów serwerów DNS.

Rozwiązałem problem ręcznie logując się na maszynę i wyłączając drugi interfejs sieciowy komendą `ip 1 set eno1 down`.

4.3 Pierwszy dzień - uruchamianie skryptów z maszyny s6

Większość przeszkód opisałem w powyższym rozdziale, więc w tym skupię się tylko na problemach związanych z pierwszą próbą uruchomienia skryptów na maszynie s6.

Najpierw próbowałem uruchomić skrypty na maszynach: s2, s4 i s5

```
cd ~/kubernetes/kubernetes-cluster
bin/setup-cluster-full 10.146.255.{2,4,5}
```

Po uruchomieniu okazało się, że maszyna s2 posiada tylko połowę RAMu (4GB) i nie mieszczą się na niej obrazy Dockera konieczne do uruchomienia klastra.

Kolejną próbą było uruchomienie na maszynach s4, s5, s8 i s9. Skończyło się problemami z Vaultem opisanymi w dalszych rozdziałach.

4.4 Kolejne próby uruchamiania klastra z maszyny s2

Dalsze testy przeprowadzałem na maszynach: s4, s5, s6, s8 i s9.

Najwięcej czasu spędziłem na rozwiązywaniu problemu z DNSami opisanym wyżej.

Generowanie inventory z HashiCorp Vault'em

Skrypt `inventory_builder.py` z `Kubespray` generuje wpisy oznaczające węzły jako posiadające HashiCorp Vaulta.

Uruchomienie z Vault'em zakończyło się błędem, więc wyłączyłem Vault'a rozbijając skrypt `bin/setup-cluster-full` na krok konfiguracji i krok uruchomienia, pomiędzy którymi mogłem wyedytować `inventory / inventory.cfg`:

```
bin/setup-cluster-configure 10.146.255.{4,5,6,8,9}
bin/setup-cluster
```

Próbowałem dostosować parametr `cert_management`⁴⁰, żeby działał zarówno z Vaultem jak i bez, ale nie dało to żadnego skutku. Objawem było nie uruchamianie się `etcd`.

Uznałem, że taka konfiguracja jeszcze nie działa i zarzuciłem dalsze próby. Aby rozwiązać problem trzeba usunąć wpisy pod kategorią `[vault]` z pliku `inventory.cfg`.

Niepoprawne znajdowanie adresów IP w ansible

Z jakiegoś powodu konfiguracje s6 (node3) i s8 (node4) kończyły się błędem:

```
TASK [kubernetes/preinstall : Stop if ip var does not match local ips]
  ↳ *****
Friday 26 January 2018 16:37:48 +0100 (0:00:01.297) 0:00:48.587
  ↳ *****
fatal: [node4]: FAILED! => {
  "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
  "changed": false,
  "evaluated_to": false
```

```

}
fatal: [node3]: FAILED! => {
  "assertion": "ip in ansible_all_ipv4_addresses",
  "changed": false,
  "evaluated_to": false
}

```

Trzy dni później nie wprowadzając po drodze żadnych zmian uruchomiłem klaster bez problemu.

Przyczyną błędu okazały się pozostałości konfiguracji maszyn niezależne ode mnie.

Dostęp do Kubernetes Dashboardu

Kubernetes Dashboard jest dostępny pod poniższą ścieżką HTTP:

```

/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:kubernetes-dashboard:/
  ↪ proxy/#!/service/default/kubernetes

```

Można się do niego dostać na dwa sposoby:

1. `kubectl proxy`, które wystawia dashboard na adresie `http://127.0.0.1:8001`
 ↪
2. Pod adresem `https://10.146.225.4:6443`, gdzie `10.146.225.4` to adres IP dowolnego mastera, w tym przypadku maszyny `s4`

Kompletne adresy to:

```

http://127.0.0.1:8001/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:
  ↪ kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/kubernetes
https://10.146.225.4:6443/api/v1/namespaces/kube-system/services/https:
  ↪ kubernetes-dashboard:/proxy/#!/service/default/kubernetes

```

Przekierowanie portów Jeżeli nie pracujemy z maszyny uczelnianej porty możemy przekierować przez SSH na następujące sposoby (jeżeli skrypty uruchamialiśmy z maszyny `s2` i łączymy się do mastera na maszynie `s4`):

1. Plik `~/.ssh/config`:

```

Host s2
  LocalForward 127.0.0.1:8001 localhost:8001
  LocalForward 127.0.0.1:6443 10.146.225.4:6443

```

2. Argumenty `ssh`, np.:

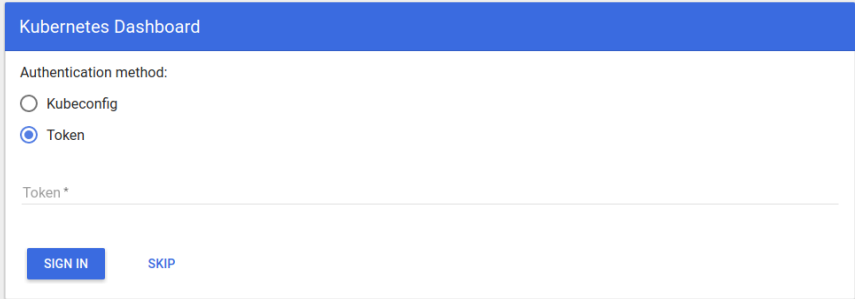
```

ssh -L 8001:localhost:8001 -L 6443:10.146.225.4:6443 nazarewk@s2

```

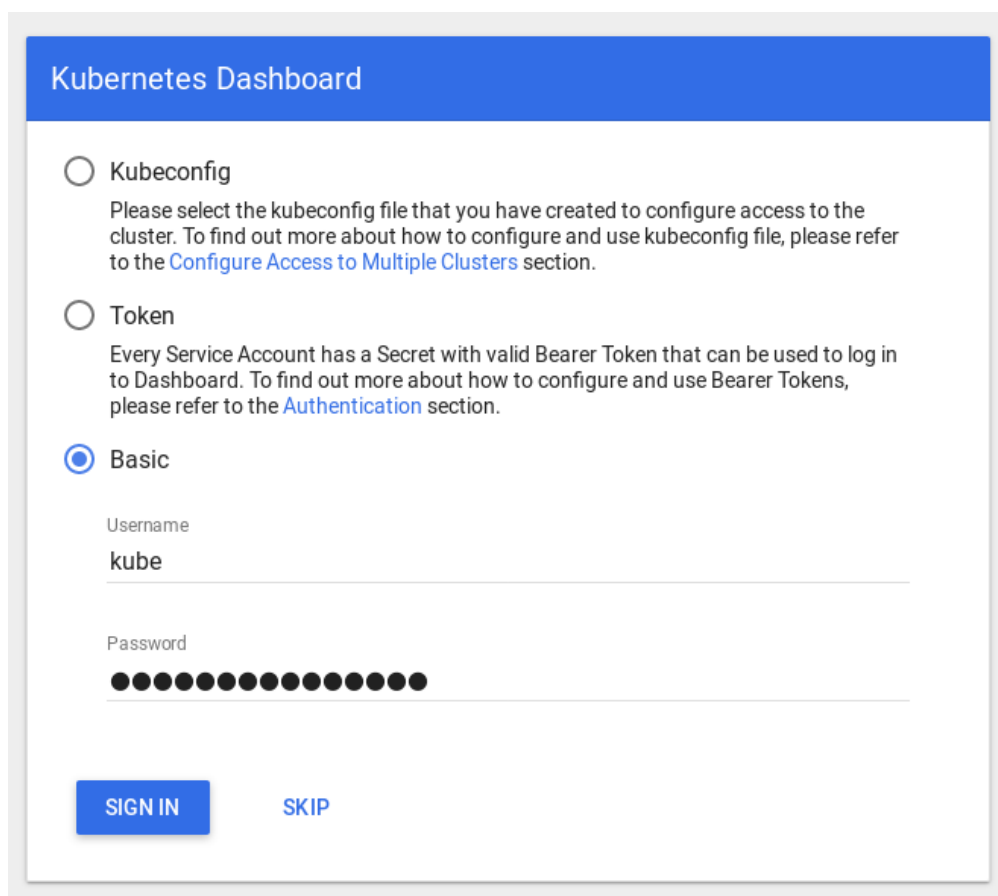
Użytkownik i hasło Domyślna nazwa użytkownika Dashboardu to `kube`, a hasło znajduje się w pliku `credentials / kube_user`.

W starszej wersji (uruchamianej wcześniej) `k8s` i/lub `Kubespray` brakowało opcji logowania przy pomocy nazwy użytkownika i hasła:

The screenshot shows the 'Kubernetes Dashboard' login interface. It features a blue header bar with the text 'Kubernetes Dashboard'. Below the header, the 'Authentication method:' section contains two radio button options: 'Kubeconfig' and 'Token'. The 'Token' option is selected, indicated by a blue dot. Below the radio buttons is a text input field labeled 'Token *'. At the bottom of the form, there are two buttons: a blue 'SIGN IN' button and a grey 'SKIP' button.

Od 29 stycznia 2018 roku widzę poprawny ekran logowania (opcja Basic):

Kubernetes Dashboard

☐ Kubeconfig

Please select the kubeconfig file that you have created to configure access to the cluster. To find out more about how to configure and use kubeconfig file, please refer to the [Configure Access to Multiple Clusters](#) section.

☐ Token

Every Service Account has a Secret with valid Bearer Token that can be used to log in to Dashboard. To find out more about how to configure and use Bearer Tokens, please refer to the [Authentication](#) section.

☒ Basic

Username

kube

Password

●●●●●●●●●●●●●●●●

[SIGN IN](#) [SKIP](#)

Instalacja dodatkowych aplikacji z użyciem Kubespray

Kubespray ma wbudowaną instalację kilku dodatkowych aplikacji playbookiem `upgrade-cluster.yml` z tagiem `apps` (skrypt `bin/setup-cluster-upgrade` ↪).

Zmieniłem `kube_script_dir` na lokalizację z poza `/usr/local/bin`, bo w systemie CoreOS jest read-only squashfs, wybrałem `/opt/bin` ponieważ znajdował się już w `PATH`ie na CoreOS. Później dowiedziałem się, że domyślnie zmiany CoreOS powinny być umieszczane w folderze `/opt`

W końcu ze względu na liczne błędy zarzuciłem temat.

Instalacja Helm

Helm⁴¹ jest menadżerem pakietów dla k8s. Jego głównym zadaniem jest standaryzacja, automatyzacja i ułatwienie instalacji aplikacji w k8s.

Helm składa się z:

- programu `helm` uruchamianego lokalnie i korzystającego z danych dostępowych `kubectla`,
- aplikacji serwerowej `Tiller`, z którą `helm` prowadzi interakcje,
- pakietów `Charts` i ich repozytoriów, domyślnie jest to `kubernetes / charts`
↪ ⁴²,

Jego instalacja sprowadza się do:

1. ściągnięcia pliku wykonywalnego dla obecnej architektury,
2. dodania roli RBAC dla `Tillera`,
3. Wywołanie komendy `helm init --service-account tiller`

Wszystkie kroki zawierają się w skrypcie `bin/install-helm`. Ze względu na brak dystrybucji `Helm` na `FreeBSD` całość uruchamiam przez `SSH` na węźle zarządcy (domyślnie `s4`).

Szybko okazało się, że większość pakietów wymaga trwałych zasobów dyskowych i nie uda się ich uruchomić bez ich konfiguracji w sieci uczelnianej.

Rozdział 5

Docelowa konfiguracja w sieci uczelnianej

Pełną konfiguracja k8s można uruchomić z maszyny ldap; znajduje się ona w folderze `/pub/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes` maszyny ldap, który zawiera podane foldery:

- `kubernetes-cluster` - moje repozytorium zawierające konfigurację i skrypty pozwalające uruchomić klaster,
- `boot` - skrót do folderu `kubernetes-cluster/zetis/www/boot` zawierającego konfigurację iPXE oraz Ignition:
 - `coreos.ign` - plik konfiguracyjny CoreOS, wygenerowany z pliku `coreos.yml` narzędziem do transpilacji konfiguracji `ct`⁴³, narzędzie domyślnie nie jest skompilowane na FreeBSD i musimy uruchomić je z Linuxa,
- `log` - standardowe wyjście uruchamianych komend,

5.1 Procedura uruchomienia klastra

1. Wchodzę na maszynie ldap do folderu `/pub/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes`
→ `/kubernetes-cluster`
2. Upewniam się, że mój klucz SSH znajduje się w `boot/coreos.ign`,
3. Włączam maszyny-węzły wybierając z menu iPXE CoreOS `-> k8s` lub wybierając w narzędziu boot bezpośrednio `coreos kub`,
4. Upewniam się, że mam bezhasłowy dostęp do tych maszyn, minimalna konfiguracja `~/.ssh/config` to:

```
Host s?  
  User admin  
  StrictHostKeyChecking no  
  UserKnownHostsFile /dev/null  
  
Host *  
  IdentityFile ~/.ssh/id_rsa  
  IdentitiesOnly yes
```

5. Upewniam się, że istnieje folder `kubespray / my_inventory`, jeżeli nie, to go tworzę kopiując domyślną konfigurację:

```
cp -rav kubespray/inventory kubespray/my_inventory
```

6. Otwieram plik `inventory / inventory .cfg` i upewniam się, że uruchomione maszyny są obecne w sekcji `[all]` oraz przypisane do odpowiednich ról: `[kube-master]` i `[etcd]` lub `[kube-node]`. Identyfikatorem maszyny jest pierwsze słowo w grupie `[all]`, przykładowa konfiguracja dla maszyn `s4`, `s5` i `s6` z jednym zarządcą to:

```
[all]  
;s3 ip=10.146.225.3  
s4 ip=10.146.225.4  
s5 ip=10.146.225.5  
s6 ip=10.146.225.6  
;s7 ip=10.146.225.7  
;s8 ip=10.146.225.8  
;s9 ip=10.146.225.9  
;sa ip=10.146.225.10  
;sb ip=10.146.225.11  
;sc ip=10.146.225.12  
  
[kube-master]  
s4  
  
[kube-node]  
s5  
s6  
  
[etcd]  
s4  
  
[k8s-cluster:children]  
kube-node  
kube-master
```

Opcjonalnie można do każdego węzła:

- dopisać `ansible_python_interpreter = /opt/bin/python`, żeby ułatwić uruchamianie ansible partiami,
- dopisać `ansible_host =< prawdziwa_nazwa_hosta >`, jeżeli chce się korzystać z pierwszego wyrazu opisu węzła jako aliasu, a nie faktycznej jego nazwy w sieci uczelnianej,

7. Upewniam się, że plik `inventory / group_vars / all.yml` zawiera naszą konfigurację; minimalny przykład:

```
cluster_name: zetis-kubernetes
bootstrap_os: coreos
kube_basic_auth: true
kubeconfig_localhost: true
kubectl_localhost: true
download_run_once: true
cert_management: "{ { 'vault' if groups.get('vault', None) else 'script'
↪ }}"
helm_enabled: true
helm_deployment_type: docker
kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
```

8. Uruchamiam konfigurowanie maszyn `bin/setup-cluster` lub bez skryptu:

```
ldap% cd kubespray
ldap% ansible-playbook -i my_inventory/inventory.cfg cluster.yml -b -v
```

Po około 10-20 minutach skrypt powinien zakończyć się wpisami pokroju:

```
...
PLAY RECAP *****
localhost                : ok=2      changed=0    unreachable=0
↪ failed=0
s4                        : ok=281   changed=94   unreachable=0
↪ failed=0
s5                        : ok=346   changed=80   unreachable=0
↪ failed=0
s6                        : ok=186   changed=54   unreachable=0
↪ failed=0
...
```

9. Weryfikuję instalację:

```
ldap% bin/kubectl get nodes
NAME      STATUS    ROLES    AGE      VERSION
s4        Ready     master   2m       v1.9.1_coreos.0
s5        Ready     node     2m       v1.9.1_coreos.0
s6        Ready     node     2m       v1.9.1_coreos.0
```

5.2 Sprawdzanie, czy klaster działa

Wywołanie skryptu `bin/students nazarewk create` jest równoważne uruchomieniu komendy `kubectl create -f nazarewk.yml`, gdzie plik `nazarewk.yml` to:

```
apiVersion: v1
kind: Namespace
metadata:
  name: nazarewk
  labels:
    name: nazarewk
---
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: nazarewk
  namespace: nazarewk
---
kind: RoleBinding
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
metadata:
  name: nazarewk-admin-binding
  namespace: nazarewk
roleRef:
  kind: ClusterRole
  name: admin
  apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: nazarewk
```

W skrócie:

- tworzę Namespace
- tworzę ServiceAccount
- przypisuję wbudowaną Role o nazwie admin do ServiceAccount o nazwie nazarewk za pomocą RoleBinding ,

Korzystanie z klastra jako student

- tworzę użytkownika z jego własnym Namespace

```
ldap% bin/students nazarewk create
namespace "nazarewk" created
serviceaccount "nazarewk" created
rolebinding "nazarewk-admin-binding" created
Tokens:
eyJhbGciOiJIUzI1NiIsInR5cCI6IkpXLTJ5IiwiaWF0IjoxNjU0MjY0MjYsIm5pdCI6ImFhHfxU-TRw
ldap% bin/students
```

NAME	STATUS	AGE
default	Active	3m
kube-public	Active	3m
kube-system	Active	3m
nazarewk	Active	16s

- kopiuję token na s2 z uruchomionym ubuntu:

```
ldap% bin/student-tokens nazarewk | ssh nazarewk@s2 "cat > /tmp/token"
```

- pobieram kubectl

```
s2% cd /tmp
s2% curl -LO https://storage.googleapis.com/kubernetes-release/release/$
  ↪ (curl -s https://storage.googleapis.com/kubernetes-release/
  ↪ release/stable.txt)/bin/linux/amd64/kubectl
s2% chmod +x kubectl
s2% sudo mv kubectl /usr/local/bin
s2% source <(kubectl completion zsh)
```

- sprawdzam, czy mam dostęp do klastra

```
s2% kubectl get nodes
The connection to the server localhost:8080 was refused - did you
  ↪ specify the right host or port?
```

- konfiguruję kubectl (najprościej aliasem)

```
s2% alias kubectl='command kubectl -s "https://s4:6443" --insecure-skip-
  ↪ tls-verify=true --token="$(cat /tmp/token)" -n nazarewk'
```

- weryfikuję brak dostępu do zasobów globalnych

```
s2% kubectl get nodes
Error from server (Forbidden): nodes is forbidden: User "system:
  ↪ serviceaccount:nazarewk:nazarewk" cannot list nodes at the
  ↪ cluster scope
```

- tworzę deployment z przykładową aplikacją

```
s2% kubectl run echoserver --image=gcr.io/google_containers/echoserver
↪ :1.4 --port=8080 --replicas=2
deployment "echoserver" created
```

```
s2% kubectl get deployments
```

NAME	DESIRED	CURRENT	UP-TO-DATE	AVAILABLE	AGE
echoserver	2	2	2	2	3m

```
s2% kubectl get pods
```

NAME	READY	STATUS	RESTARTS	AGE
echoserver-7b9bbf6ff-22df4	1/1	Running	0	4m
echoserver-7b9bbf6ff-c6kbv	1/1	Running	0	4m

- wystawiam port, żeby dostać się do aplikacji spoza klastra

```
s2% kubectl expose deployment echoserver --type=NodePort
service "echoserver" exposed
```

```
s2% kubectl describe services/echoserver | grep -e NodePort:
NodePort:                <unset>  30100/TCP
```

```
s2% curl s4:30100
CLIENT VALUES:
client_address=10.233.107.64
command=GET
real path=/
query=nil
request_version=1.1
request_uri=http://s4:8080/

SERVER VALUES:
server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001

HEADERS RECEIVED:
accept=/*/*
host=s4:30100
user-agent=curl/7.47.0
BODY:
-no body in request-
```

- sprawdzam, czy z ldap też mam dostęp do aplikacji:

```
ldap% curl s4:30100
CLIENT VALUES:
client_address=10.233.107.64
command=GET
real path=/
```



```
query=nil
request_version=1.1
request_uri=http://s4:8080/

SERVER VALUES:
server_version=nginx: 1.10.0 - lua: 10001

HEADERS RECEIVED:
accept=/*/*
host=s4:30100
user-agent=curl/7.58.0
BODY:
-no body in request-
```

- usuwam użytkownika

```
ldap% bin/students nazarewk delete
namespace "nazarewk" deleted
serviceaccount "nazarewk" deleted
rolebinding "nazarewk-admin-binding" deleted
Tokens:
Error from server (NotFound): serviceaccounts "nazarewk" not found
```

- sprawdzam, czy coś zostało po koncie użytkownika

```
ldap% curl s4:30100
curl: (7) Failed to connect to s4 port 30100: Connection refused
```

```
ldap% bin/kubectl get namespace
NAME          STATUS    AGE
default       Active    46m
kube-public   Active    46m
kube-system   Active    46m
```

Rozdział 6

Rezultaty i wnioski

Główne założenia pracy inżynierskiej zostały spełnione. Wyjaśniłem dużą ilość zagadnień związanych z `k8s` oraz oddałem do użytku skrypty konfigurujące klaster `k8s` wraz z prostym w obsłudze dodawaniem i usuwaniem jego użytkowników.

W trakcie pisania pracy temat okazał się zbyt obszerny, żeby go kompletnie i wyczerpująco opisać w pracy inżynierskiej. W związku z tym musiałem wybrać tylko najważniejsze informacje i przekazać je w możliwie najkrótszej formie.

Projekt jest bardzo aktywnie rozwijany, więc wiele informacji wyszło na jaw w końcowych etapach pisania pracy. W samej pracy pojawiły się jedynie wzmianki o nich bez dogłębnej analizy.

Nie udało mi się przeprowadzić testów wydajnościowych klastra ze względu na brak czasu.

Dodatek A

Wykaz odnośników

- 1 <https://www.opencontainers.org/about>
- 2 <https://kubernetes.io/>
- 3 <https://github.com/coreos/flannel#flannel>
- 4 <https://www.projectcalico.org/>
- 5 <https://github.com/kubernetes/ingress-nginx>
- 6 <https://github.com/kubernetes/ingress-gce>
- 7 <https://kubernetes.io/docs/admin/authorization/rbac/>
- 8 [https://github.com/kubernetes/community/blob/master/contributors/devel/
api-conventions.md](https://github.com/kubernetes/community/blob/master/contributors/devel/api-conventions.md)
- 9 <https://en.wikipedia.org/wiki/Cron>
- 10 <https://maas.io/>
- 11 <https://typhoon.psdn.io/bare-metal/>
- 12 <https://github.com/openshift/origin>
- 13 <https://mesosphere.com/blog/kubernetes-dcos/>
- 14 <https://cloud-init.io/>
- 15 <http://yaml.org/>
- 16 https://hub.docker.com/_/python/
- 17 <https://github.com/coreos/coreos-cloudinit/commit/3460ca4414fd91de66cd581d997bf453fd89>
- 18 <https://coreos.com/>
- 19 <https://www.redhat.com/en/about/press-releases/red-hat-acquire-coreos-expanding-its-k>
- 20 <https://coreos.com/os/docs/latest/provisioning.html>
- 21 <https://coreos.com/ignition/docs/latest/>
- 22 <https://rancher.com/rancher-os/>
- 23 <http://rancher.com/docs/os/latest/en/configuration/docker/>
- 24 <https://github.com/rancher/os/issues/2204>
- 25 <https://www.projectatomic.io/>
- 26 <https://www.redhat.com/en/resources/enterprise-linux-atomic-host-datasheet>

27 <https://wiki.centos.org/SpecialInterestGroup/Atomic/Download/>
28 <https://getfedora.org/atomic/download/>
29 <https://alpinelinux.org/>
30 <https://clearlinux.org/>
31 <https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>
32 <https://github.com/rancher/rancher/issues/10396>
33 https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html
34 <https://github.com/openshift/origin/issues/14766>
35 https://docs.openshift.org/latest/getting_started/administrators.html#try-it-out
36 https://docs.openshift.com/enterprise/3.0/admin_guide/manage_nodes.html#adding-nodes
37 <https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>
38 <https://github.com/kubernetes/dashboard/wiki/Access-control#admin-privileges>
39 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/dns-stack.md#limitations>
40 <https://github.com/kubernetes-incubator/kubespray/blob/master/docs/vault.md>
41 <https://github.com/kubernetes/helm>
42 <https://github.com/kubernetes/charts>
43 <https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler>

Dodatek B

Wykaz skryptów

B.1 repozytorium kubernetes-cluster

kubernetes-cluster (<https://github.com/nazarewk/kubernetes-cluster>) jest repozytorium Git, które zawiera kompletny kod źródłowy wykorzystywany w tej pracy inżynierskiej.

Kod można znaleźć i uruchomić w sieci uczelnianej z katalogu /pub/Linux
→ /CoreOS/zetis/kubernetes/kubernetes-cluster/ na maszynie ldap.

bin/pull

Pobiera aktualną wersję repozytorium wraz z najnowszą wersją zależności:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: git pull wrapper including submodule updates

git pull || (git fetch --all && git reset --hard origin)
git submodule update --init --remote --recursive
chmod +x ${0%/*}/*
```

bin/vars

Zawiera wspólne zmienne środowiskowe wykorzystywane w reszcie skryptów oraz linii komend:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: Holds common variables used in all other scripts

if [ -z "$KC_CONFIGURED" ]; then
    KC_CONFIGURED=1
```

```

BIN="$(realpath ${0%/*})"
PATH="$BIN:$PATH"
PDIR="${BIN%/*}"
VENV="$PDIR/.env"
KUBESPRAY="$PDIR/kubespray"
INVENTORY="$KUBESPRAY/my_inventory"
CONFIG_FILE="$INVENTORY/inventory.cfg"

export KUBECONFIG="$KUBESPRAY/artifacts/admin.conf"
export ANSIBLE_CONFIG="$PDIR/ansible.cfg"
fi

```

bin/ensure-virtualenv

Konfiguruje środowisko Pythona, włącznie z próbą instalacji brakującego virtualenv przez apt:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: installs python virtualenv

. ${0%/*}/vars
python="$(which python)"
activate="$VENV/bin/activate"

find_virtualenv() {
    which virtualenv 2> /dev/null || which virtualenv
}

install_virtualenv () {
    # Installs pip and/or virtualenv

    local pip=$(which pip)
    local apt=$(which apt)
    if [ ! -z "$pip" ]; then
        sudo $pip install virtualenv
        return 0
    elif [ ! -z "$apt" ]; then
        sudo $apt install virtualenv
        return 0
    else
        echo 'Virtualenv, pip and apt-get are both missing, cannot proceed'
        exit 1
    fi
}

create_env () {
    local cmd=$(find_virtualenv)
    [ -z "$cmd" ] && install_virtualenv && cmd=$(find_virtualenv)

    $cmd -p $python $VENV

```

```

    . $activate

    pip install -U pip setuptools
}

[ -z "$python" ] && echo 'python is missing' && exit 1
[ -e "$activate" ] && . $activate || create_env
pip install -U -r $PDIR/requirements.txt

```

bin/ensure-configuration

Generuje brakujące pliki konfiguracyjne SSH, inventory.cfg i group_vars

→ /all.yml nie nadpisując istniejących:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: configures cluster (SSH, inventory, group_vars)

. ${0%*/}/vars
SSH_CFG_DST="$HOME/.ssh/config"
SSH_CFG="$PDIR/zetis/.ssh/kubernetes.conf"

is_ssh_config_missing () {
    cat << EOF | python
import sys
expected = open('$SSH_CFG', 'rb').read()
existing = open('$SSH_CFG_DST', 'rb').read()
sys.exit(expected in existing)
EOF
    return $?
}

is_ssh_config_missing && cat $SSH_CFG >> $SSH_CFG_DST

file="$INVENTORY/inventory.cfg"
[ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
[all]
;s3 ip=10.146.225.3
s4 ip=10.146.225.4
s5 ip=10.146.225.5
s6 ip=10.146.225.6
;s7 ip=10.146.225.7
;s8 ip=10.146.225.8
;s9 ip=10.146.225.9
;sa ip=10.146.225.10
;sb ip=10.146.225.11
;sc ip=10.146.225.12

[kube-master]
s4

```

```

[kube-node]
s5
s6

[etcd]
s4

[k8s-cluster:children]
kube-node
kube-master
EOF

file="$INVENTORY/group_vars/all.yml"
[ -f "$file" ] || cat << EOF > "$file"
cluster_name: zetis-kubernetes
bootstrap_os: coreos
kube_basic_auth: true
kubeconfig_localhost: true
kubectl_localhost: true
download_run_once: true
cert_management: "{ 'vault' if groups.get('vault', None) else 'script'
    ↪ } }"
helm_enabled: true
helm_deployment_type: docker
kube_script_dir: /opt/bin/kubernetes-scripts
EOF

```

bin/render-coreos

Generuje konfigurację Ignition (JSON) na podstawie Container Linux Config (YAML):

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: renders CoreOS Ignition (incl. retrieving binary)

. ${0%*/}/vars
ct_version=${1:-0.6.1}
boot="$PDIR/zetis/WWW/boot"
url='https://github.com/coreos/container-linux-config-transpiler'
url="$url/releases/download"
url="$url/v${ct_version}/ct-v${ct_version}-x86_64-unknown-linux-gnu"

wget -nc $url -O $BIN/ct
chmod +x $BIN/ct
$BIN/ct -pretty \
    -in-file "$boot/coreos.yml" \
    -out-file "$boot/coreos.ign"

```


bin/setup-cluster

Właściwy skrypt konfiguruje klastery na działających maszynach CoreOS:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: sets up the cluster

. ${0%/*}/vars
. $BIN/ensure-configuration
. $BIN/activate

(
  cd $KUBESPRAY;
  ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg cluster.yml -b -v $@
)

chmod -R 700 $KUBESPRAY/artifacts/admin.conf $KUBESPRAY/credentials

cat << EOF
Login credentials:
  user: kube
  password: $(cat $PDIR/credentials/kube_user)
EOF
```

bin/setup-cluster-full

Skrót do pobierania najnowszej wersji, a następnie uruchamiania klastra:

```
#!/bin/sh
. ${0%/*}/vars

$BIN/pull
$BIN/setup-cluster $@
```

bin/setup-cluster-upgrade

Skrypt analogiczny do setup-cluster, ale wywołujący upgrade-cluster .
→ yml zamiast cluster.yml:

```
#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: runs upgrade-cluster.yml instead of cluster.yml

. ${0%/*}/vars
. $BIN/ensure-configuration
. $BIN/activate

cd $KUBESPRAY
```

```
ansible-playbook -i $INVENTORY/inventory.cfg upgrade-cluster.yml -b -v  
↪ $@
```

bin/kubect1

Skrót kubect1 z automatycznym dołączaniem konfiguracji kubespray :

```
#!/bin/sh  
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>  
# Purpose: kubect1 wrapper which uses generated configurations  
  
# Handle running kubect1 from PATH  
[ "${0%/*}" == "$0" ] \  
&& _bin=$(dirname $(which kubect1)) \  
|| _bin=${0%/*}  
  
. $_bin/vars  
  
local_bin="$PDIR/artifacts/kubect1"  
  
if [ -f $local_bin ]; then  
    chmod +x $local_bin  
    kubect1=$local_bin  
else  
    kubect1=/usr/bin/kubect1  
fi  
  
$kubect1 $@
```

bin/students

Skrypt zarządzający obiektami k8s użytkowników, czyli studentów:

```
#!/bin/sh  
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>  
# Purpose: executes operations on users (create, get, describe, delete)  
  
. ${0%/*}/vars  
  
kubect1_command () {  
    local users="$1"  
    local cmd="$2"  
    for name in $users; do  
        cat <<EOF | $BIN/kubect1 $cmd -f -  
apiVersion: v1  
kind: Namespace  
metadata:  
  name: ${name}  
  labels:  
    name: ${name}  
    
```

```

---
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: ${name}
  namespace: ${name}
---

kind: RoleBinding
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1
metadata:
  name: ${name}-admin-binding
  namespace: ${name}
roleRef:
  kind: ClusterRole
  name: admin
  apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: ${name}
EOF
echo Tokens:
$BIN/student-tokens ${name}
done
}

case $1 in
  ""|list)
    $BIN/kubectl get namespace
    ;;
  -h)
    cat << EOF
    Usage: $0 "<usernames>" create|get|describe|delete
    where <usernames> is a single-argument list of usernames
    You can also call it without arguments to list users (namespaces)
    EOF
    ;;
  *)
    kubectl_command "$@"
    ;;
esac

```

bin/student-tokens

Listuje przepustki konkretnego użytkownika:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: lists kubernetes authentication tokens for specified user

```

```

. ${0%/*}/vars
name=$1
args="--namespace $name get serviceaccount $name"
args="$args -o jsonpath={.secrets[*].name}"
for token in `"$BIN/kubectl $args"; do
    args="get secrets $token --namespace $name"
    args="$args -o jsonpath={.data.token}"
    "$BIN/kubectl $args | base64 --decode"
done

```

bin/install-helm

Instaluje menadżer pakietów Helm:

```

#!/bin/sh
# Author: Krzysztof Nazarewski <nazarewk@gmail.com>
# Purpose: installs helm package manager into Kubernetes cluster

. ${0%/*}/vars

host=${1:-s4}

ssh () {
    command ssh $host sudo $@
}

cat <<EOF | ssh bash
export HELM_INSTALL_DIR=/opt/bin
url='https://raw.githubusercontent.com/kubernetes/helm/master/scripts/
    ↪ get'
[ -f /opt/bin/helm ] || curl $url | bash
EOF

cat <<EOF | ssh kubectl create -f -
apiVersion: v1
kind: ServiceAccount
metadata:
  name: tiller
  namespace: kube-system
---
apiVersion: rbac.authorization.k8s.io/v1beta1
kind: ClusterRoleBinding
metadata:
  name: tiller
roleRef:
  apiGroup: rbac.authorization.k8s.io
  kind: ClusterRole
  name: cluster-admin
subjects:
- kind: ServiceAccount
  name: tiller

```

```

    namespace: kube-system
EOF

ssh helm version | grep Server: || ssh helm init --service-account
    ↪ tiller

```

zetis/.ssh/kubernetes.conf

Częściowy plik konfiguracyjny SSH do umieszczenia w ~/.ssh/config:

```

Host s?
    User admin

IdentityFile ~/.ssh/id_rsa
IdentitiesOnly yes

Host s?
    StrictHostKeyChecking no
    UserKnownHostsFile /dev/null

```

zetis/WWW/boot/coreos.ipxe

Skrypt iPXE uruchamiający maszynę z CoreOS:

```

#!/ipxe
set ftp http://ftp/pub/

set base-url ${ftp}/Linux/CoreOS/alpha
set ignition ${ftp}/Linux/CoreOS/zetis/kubernetes/boot/coreos.ign

set opts ${opts} coreos.autologin
set opts ${opts} coreos.first_boot=1 coreos.config.url=${ignition}
set opts ${opts} systemd.journald.max_level_console=debug
kernel ${base-url}/coreos_production_pxe.vmlinuz ${opts}
initrd ${base-url}/coreos_production_pxe_image.cpio.gz

boot

```

zetis/WWW/boot/coreos.yml

Plik konfiguracyjny Container Linux Config w formacie YAML, docelowo do przeprowadzenia przez narzędzie ct. Wyjątkowo skróciłem ten skrypt, ze względu na długość kluczy SSH:

```

passwd:
  users:
    - name: admin
      groups: [sudo, docker]
      ssh_authorized_keys:

```

```
- ssh-rsa <klucz RSA> ato@volt.iem.pw.edu.pl
- ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk
- ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl
```

zetis/WWW/boot/coreos.ign

Z powyższego pliku wygenerowany zostaje (również skrócony) plik JSON:

```
{
  "ignition": {
    "config": {},
    "timeouts": {},
    "version": "2.1.0"
  },
  "networkd": {},
  "passwd": {
    "users": [
      {
        "groups": [
          "sudo",
          "docker"
        ],
        "name": "admin",
        "sshAuthorizedKeys": [
          "ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk",
          "ssh-rsa <klucz RSA> nazarewk@ldap.iem.pw.edu.pl",
          "ssh-rsa <klucz RSA> ato@volt.iem.pw.edu.pl"
        ]
      }
    ]
  },
  "storage": {},
  "systemd": {}
}
```

B.2 repozytorium ipxe-boot

ipxe-boot (<https://github.com/nazarewk/ipxe-boot>) jest repozytorium kodu umożliwiającemu uruchomienie środowiska bezdyskowego poza uczelnią.

Repozytorium nie zostało wykorzystane w finalnej konfiguracji, więc nie będę opisywał jego zawartości.